

[Handelsministeren.]

det ærede Medlem kan bebrejde mig, at jeg havde den Dristighed at henvende mig til en Venstremand. Og da jeg spurgte den paagældende Venstremand, om man paa Falster vilde tiltræde Ordningen eller ikke, saa sagde han: Ja, de vilde naturligvis tiltræde den Ordning, som nu var truffet. Jeg mærkede ikke noget til, at de ikke vilde have Andel i det eventuelle Statstilskud. Men bevares, hvis det skulde være den almindelige Opfattelse paa Falster, at man ikke vil have nogen Andel i dette Statstilskud, saa kan de jo bare sige til. Der er slet ingen Ting i Vejen for, at de kan blive fritaget, men saaledes har jeg virkelig ikke forstaaet det. Det kan jo være, at det ærede Medlem Hr. Kyed har faaet i Opgave at meddele mig, at de beder sig fritaget for at faa Del i det Statstilskud, her er Tale om. Jeg skal ikke gøre nogen Indvending derimod.

Det ærede Medlem Hr. Kyed var i det hele taget meget lidt nøjeregnende med, hvad han tillagde mig. Han sagde ogsaa, at jeg havde staaet her i Rigsdagen og rost De danske Sukkerfabrikker i Forbindelse med en Udtalelse om den uhyre Nytté, det havde været for det danske Samfund, at vi havde en Sukkerproduktion og dermed en Sukkerproduktion i Krigsaarene. Hvis det ærede Medlem vil læse Fortrykket af Rigsdagstidenden igennem og se, hvad jeg har sagt netop om dette specielle Spørgsmaal, saa vil han komme til Klarhed over, at jeg ikke i Forbindelse med denne Udtalelse har sagt et eneste rosende Ord om Sukkerfabrikkerne. Jeg har ganske nøjternt sagt som Forsvar for min Handlemaade i Sagen, til Begrundelse for det Forslag, jeg har stillet, at Danmark havde megen Fordel i Krigsaarene af, at vi kunde producere det Sukker, vi havde Brug for, men jeg har paa ingen Maade i denne Forbindelse rost Sukkerfabrikkerne. Jeg har udtrykkelig i en anden Forbindelse sagt, at det ikke var min Opgave at tage Sukkerfabrikkerne i Forsvar. Men jeg har paa den anden Side heller ikke været ængstelig for at sige det, som er rigtigt, om Sukkerfabrikkerne, at de har været administreret godt, og at de har passet paa Pengene, og jeg har yderligere tilføjet — og det staaer jeg ved, for det er utvivlsomt rigtigt —, at De danske Sukkerfabrikkers Virkemaade i høj Grad har bidraget til, at vi har haft lave Sukkerpriser i Detailsalget her i Landet.

Sluttelig skal jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Kyeds Fortælling om, at det Tilskud, som Sukkerfabrikkerne

her skulde yde til Roedyrkerne, i Virkeligheden ikke var andet end en Narresut. Det er nu slet ikke saa ilde at have saadan en Narresut, der repræsenterer en Værdi af 800 000 Kr. og for De danske Sukkerfabrikkers Vedkommende en Værdi af 600 000 Kr. Nu vil det ærede Medlem sige, at det er jo ingenting, for i Fjor betalte De danske Sukkerfabrikker jo ogsaa et ekstra Tilskud. Ja, det er rigtigt, det gjorde de. Men det kan da formentlig ikke forringe Forholdet, at de fortsætter dermed og ogsaa giver et Tilskud i Aar, men rigtignok et meget betydelig større Tilskud. Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at deres Tilskud i Fjor var over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og at Narresutten, som han tillod sig at betegne det, saaledes kun repræsenterede en Værdi af ca. 80 000 Kr. Det faktiske Forhold er dette, at De danske Sukkerfabrikker i Fjor skulde give et ekstra Tilskud, udover Grundprisen fem Gange Melis-Prisen plus Tantième, af $6\frac{3}{4}$ Ø. pr. Dobbeltcentner. Disse $6\frac{3}{4}$ Ø. pr. Dobbeltcentner repræsenterede en Værdi af ca. 440 000 Kr. Mere repræsenterer de ikke for indeværende Kampagneaar af den simple Grund, at der ikke er avlet mere end 146 Dobbeltcentner pr. Td. Land og ikke er dyrket mere end ca. 44 000 Tdr. Land. Resten af Regnestykket kan det ærede Medlem formentlig selv udføre, og han vil da komme til det Resultat, at Tilskuddet fra Sukkerfabrikkerne i Fjor ligger paa ca. 440 000 Kr., men da de i Aar skal udrede 600 000 Kr., er Forhøjelsen i Fjor i Forhold til i Aar ikke 80 000 Kr., som det ærede Medlem talte om, men akkurat det dobbelte Beløb. Det ærede Medlems Regnestykke er altsaa 100 pCt. galt. Men det skal jeg ikke opholde mig ved, det er ikke det afgørende. Det afgørende er, at det er fuldkommen ved Siden af at sige, at det betyder ikke noget, at Sukkerfabrikkerne vil give 600 000 Kr. i Aar, for de gav ogsaa nogle Penge i Fjor. Ja, men hvorfor betalte de i Fjor 440 000 Kr. ekstra til Roedyrkerne? Det gjorde de, fordi den daværende Regering, der var den samme som vi har nu, fik dem til at gøre det, hvorimod den forrige Regering undlod at foretage sig noget, og jeg tør nok sige, at hvis ikke den nuværende Regering efter Opfordring fra Roedyrkerne var traadt ind i Forhandling mellem disse og Sukkerfabrikkerne, var de 440 000 Kr. ikke blevet ydet. Nu blev de ydet, og i Aar er Beløbet forhøjet til 600 000 Kr., og de bliver formentlig ogsaa ydet. Dertil kommer saa, at vi stiller Forslag om, at Staten, efter at disse Beløb er kommet til Udbetaling og dog ikke har kunnet bringe Sukkerroe-